*हिमकटि oder *°कणिट f. *Nebel.*

*हिमतल N. pr. eines Reichs. Richtig केमताल.

*हिमतैल n. *Kampferoel.*

हिमत्विष् und हिमदीधिति m. *der Mond.*

*हिमदुग्धा f. *eine best. Pflanze,* = क्षीरिणी.

*हिमदुर्दिन n. *Schneetag.*

हिमद्युति m. *der Mond.*

*हिमद्रुम m. *Melia Bukayun.*

हिमधर 1) Adj. *Schnee* (auf seinem Haupte) *tragend* (der Himâlaja). — 2) m. *der* Himâlaja.

*हिमधातु m. *der* Himâlaja.

हिमधामन् m. *der Mond* Çiç. 4,20. 9,53. Bâlar. 78,15.

हिमनिर्झरविप्रुष्मत् Adj. *von Tropfen eisig kalter Wasserfälle begleitet* Bhâg. P. 4,25,18.

हिमपात m. *Schneefall.*

*हिमप्रस्थ m. *der* Himâlaja.

हिमभानु m. *der Mond* Kautukar. 101.

*हिमभूभृत् m. *der* Himâlaja.

हिममयूख m. *der Mond.*

हिममित्र m. N. pr. eines Mannes.

*हिममुक्त m. *eine Art Kampfer* Gal.

हिमरश्मि m. *der Mond* Çiç. 9,68.

हिमरश्मिज m. Patron. *des Planeten Mercur.*

हिमराज m. N. pr. eines *Fürsten.*

हिमरुचि m. *der Mond* Çiç. 11,14. Prasannar. 33,4.

हिमर्तु m. *Winter.*

*हिमवत (°म्) am Ende eines adv. Comp. = हिमवत्.

हिमवत्खण्ड n. Titel eines Abschnittes im Skandapurâṇa.

हिमवत्पुर n. *die Stadt auf dem* Himâlaja.

*हिमवत्सुत Bein. 1) m. des Berges Mainâka. — 2) f. आ der Gañgâ.

हिमवत् 1) Adj. *a) kalt, eisig, schneereich. — b) sich der Kälte aussetzend, Kälte ruhig ertragend* Baudh. 3,3,19. — 2) m. *a) Schneeberg, Eisberg. — b) der best. Eisberg im Norden, der* Himâlaja. — *c)* *Bein. des Kailâsa. — 3) *f. हिमवती *Hoya viridiflora.*

हिमवन्मेखला f. *die Kette des* Himâlaja Uttamak. 95.

*हिमवल n. *Perle* Garbe zu Râǵan. 13,153.

हिमवारि n. *kaltes Wasser.*

*हिमवालुक m. und *°का f. *Kampfer.*

हिमवृष्टि f. *Schneefall.*

*हिमशर्करा f. *aus* Javanâla *gewonnener Zucker.*

हिमशिखरिन् m. *der* Himâlaja Vikramâñkak. 18,85.

हिमशुभ्र Adj. *schneeweiss* Çiç. 1,7.

हिमशैल m. *der* Himâlaja.

हिमशैलज 1) Adj. *auf dem* Himâlaja *gewachsen.* — 2) *f. आ Patron. der Pârvatî.

हिमशैलसुता f. Patron. der Pârvatî.

*हिमश्रय m. und *°श्रयन n. *das Schmelzen des Schnees.*

*हिमसंहति f. *tiefer Schnee.*

हिमसंघात (fehlerhaft) und °संघात m. dass.

हिमस्रुत् m. *der Mond* Kâd. 54,17 (100,10).

हिमस्रुति f. *Schneefall* Ragh. 16,44.

*हिमहासक m. *Phoenix paludosa.*

हिमांशु und °मालिन् m. *der Mond.*

*हिमांश्वभिख्य n. *Silber.*

*हिमाग m. *der* Himâlaja.

हिमागम m. *Eintritt von Kälte, Anfang des Winters.*

*हिमाङ्क m. *Kampfer* Gal.

हिमाचल (Çiç. 13,27) und हिमाचलेन्द्र m. *der* Himâlaja.

हिमात्यय m. *das Ende der kalten Jahreszeit* R. 1,11,21.

हिमाद्रि m. *der* Himâlaja.

*हिमाद्रिजा f. *eine best. Pflanze,* = क्षीरिणी.

हिमाद्रितनया f. Patron. der Pârvatî. °पति m. Bein. Çiva's.

हिमाद्रीय् *den* Himâlaja *darstellen.* °यित n. impers.

हिमानद्ध Adj. *von Kälte gebunden,* so v. a. *gefroren.*

हिमानी f. 1) *viel —, tiefer Schnee.* — 2) *aus Javanâla *gewonnener Zucker.*

हिमान्त m. *das Ende der kalten Jahreszeit.*

हिमापह m. *der Vertreiber von Kälte, Feuer,* Agni MBh. 12,227,118.

*हिमाब्ज n. *eine blaue Lotusblüthe.*

*हिमाभ्र m. *Kampfer.*

हिमाम्भस् n. *kaltes Wasser.*

*हिमारति m. 1) *die Sonne.* — 2) *Feuer.*

हिमारि m. *Feuer* Bhaṭṭ. 13,16. 49.

*हिमाल m. *der* Himâlaja.

हिमालय्, °यति *dem* Himâlaja *gleichen.*

हिमालय 1) m. *a) das Gebirge* Himâlaja Spr. 7794. — *b) *weiss blühender* Khadira. — 2) *f. आ *Flacourtia cataphracta.*

हिमालयसुता f. Patron. der Pârvatî.

*हिमावती f. *eine best. Pflanze.*

हिमाविल Adj. (f. आ) *mit Schnee bedeckt* Hem. Par. 1,353.

*हिमाश्रया f. *Hoya viridiflora.*

हिमाहति f. *Schneefall.*

हिमाह्व 1) *m. *Kampfer.* — 2) n. N. pr. eines Varsha in Ǵambudvîpa.

हिमाह्वय 1) *m. *Kampfer.* — 2) n. = हिमाह्व 2).

हिमित Adj. *in Schnee —, in Eis verwandelt* Naish. 1,99.

हिमी Adv. mit कर् *in Eis verwandeln* Çiç. 6,55.

हिमेरु Adj. wohl = हिमेलु Maitr. S. 4,2,14 (37,17).

*हिमेलु Adj. *frostig, keine Kälte vertragend.*

*हिमोत्तरा f. *eine Traubenart.*

हिमोत्तरीय Adj. *Schnee als Ueberwurf habend* Ǵâtakam. 30,23.

*हिमोत्पन्ना f. *aus* Javanâla *gewonnener Zucker.*

हिमोदक und हिमोदकि (!) m. N. pr. eines Mannes.

*हिमोद्भवा f. 1) *Curcuma Zedoaria.* — 2) *eine andere Pflanze,* = क्षीरिणी.

हिमोपचार m. *Erquickung mit kühlenden Mitteln* Vikramâñkak. 13,7.

हिमोस्र m. *der Mond.*

हिम्न m. = केम्न *der Planet Mercur.*

हिम्पतिवर्मन् oder हिम्मतिवर्मन् m. N. pr. eines Mannes.

हिम्मक m. desgl.

हिम्मतिवर्मन् m. s. हिम्पतिवर्मन्.

*हिम्य Adj. *schneeig, mit Schnee bedeckt.*

(हिम्या) हिमिभ्रा Adv. *bei Kälte.*

हिर 1) m. *Band, Streifen.* Nach dem Comm. = मेखला. — 2) f. हिरा *a) Ader. — b)* *Gmelina arborea.*

*हिरकुत् Adv. Demin. von हिरुक्.

*हिरङ्गु m. Bein. Râhu's.

*हिरण n. 1) *Gold.* — 2) *der männliche Same.* — 3) *Otterköpfchen.*

हिरणिन् Adj. *goldreich, goldgeschmückt.*

हिरण्मय 1) Adj. (f. ई) *golden, goldfarbig* 72,27. 78,30. — 2) m. n. N. pr. eines Varsha. — 3) m. *a)* *Bein. Brahman's. — *b)* N. pr. α) eines Ṛshi. — β) eines Sohnes des Âgnîdhra und Beherrschers des gleichnamigen Varsha.

हिरण्य 1) n. (adj. Comp. f. आ Hemâdri 1,472,12) *a) Gold,* überh. *edles Metall;* später auch so v. a. *Geld. — b) ein goldenes Geräthe; Goldschmuck;* Pl. *Goldsachen. — c) Goldstück* (auch als *Münze dienend*), in den Brâhmaṇa gewöhnlich in Verbindung mit सुवर्ण zur Unterscheidung von anderen Metallen. — *d) *Otterköpfchen. — e) *der männliche Same. — f) *Unvergänglichkeit.* — 2) Adj. *golden.* — 3) m. *a) *eine Art Bdellium. — b)* N. pr. α) eines Daitja. — β) eines Sohnes des Agnîdhra. — γ) eines Fürsten von Kâçmîra. — 4) *f. हिरण्या Bez. *einer der sieben Zungen des*